

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: R. M.**, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Ing. Vlastimilem Němcem, advokátem, se sídlem v Chomutově, Kadaňská 3550, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem v Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.4.2012, č.j. 1185/DS/2012, JID 49150/2012/KUUK/Sur,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10.4.2012, č.j. 1185/DS/2012, JID 49150/2012/KUUK/Sur, kterým bylo rozhodnuto, že se odvolání žalobce zamítá a rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor kontroly, (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 13.2.2012, č.j. MM/OK/PD/100657/11/R, se potvrzuje. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce shledán vinným tím, že dne 14.10.2011 v 11.30 hodin na dálnici č. D8 v km 69 v katastru obce Trmice, řídil motorové vozidlo tov. zn. Volkswagen, reg. zn. „X“, kdy během kontroly hlídkou Policie ČR v Ústí nad Labem bylo zjištěno, že jmenovaný řídil motorové vozidlo, přestože v té době nebyl držitelem žádné (pod)skupiny řidičského oprávnění, čímž porušil ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu.

Žalobce v žalobě popsal dosavadní průběh řízení a uvedl, že předchozí rozhodnutí Magistrátu města Chomutova, odbor dopravních a správních činností, ze dne 5.10.2010, č.j. MMCH/70866/1604/2010/ODaSČ/Šp, na jehož základě spatřuje správní orgán I. stupně v jednání žalobce naplnění znaků přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, nebylo žalobci řádně doručeno. Žalobce se o tomto rozhodnutí, kterým mu bylo odňato příslušné řidičské oprávnění, dozvěděl až v souvislosti se zahájením správního

řízení před správním orgánem I. stupně. Uvedené rozhodnutí ze dne 5.10.2010 tak nenabýlo právní moci a nemohlo se stát ani vykonatelným. Žalobce neobdržel zmíněné rozhodnutí a nebyl si vědom skutečnosti uložení tohoto rozhodnutí u provozovatele poštovních služeb. Správní orgán I. stupně měl doručovat žalobci na místo trvalého pobytu, kterým se stala dnem 13.10.2010 adresa „X“ a tedy nedošlo k řádnému doručení podle § 20, eventuálně § 23 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Žalobce se v okamžiku fiktivního doručení již na adrese „X“ prokazatelně nezdržoval, kdy tato nebyla ani adresou jeho trvalého pobytu a nemohl se tak bez své viny s rozhodnutím správního orgánu I. stupně seznámit. Z tohoto důvodu nelze fiktivní doručení považovat za doručení zákonné, neboť nelze ani fiktivně doručovat na adresu, která není adresou trvalého pobytu a na které se obviněný prokazatelně nezdržuje. Nelze se ztotožnit s tvrzením správního orgánu, že to byl právě žalobce, který měl povinnost ohlásit správnímu orgánu změnu adresy trvalého bydliště, neboť pouze na správním orgánu leží povinnost zjišťovat pobyt osoby, které je doručováno a obzvláště, je-li rozhodnutí doručeno fikcí. Závěrem žalobce konstatoval, že požádal o opětovné doručení na adresu trvalého pobytu žalobce a že vůči rozhodnutí Magistrátu města Chomutova rovněž brojí odvoláním.

K podané žalobě se písemně vyjádřil žalovaný, který navrhl její zamítnutí a uvedl, že správní orgán I. stupně si v průběhu předmětného správního řízení vyžádal kopii rozhodnutí Magistrátu města Chomutova a stejně tak doručenkou předmětné písemnosti. Z uvedené doručenky je pak zřejmé, že v době doručování rozhodnutí Magistrátu města Chomutova bylo postupováno v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu. Rozhodnutí bylo vydáno dne 5.10.2010, vypraveno dne 7.10.2010 a výzva s poučením byla ponechána dne 8.10.2010 na adrese „X“. Od tohoto dne byla také zásilka připravena k vyzvednutí, tedy v době, kdy měl žalobce ještě adresu trvalého pobytu na adrese „X“. Tuto změnil až v průběhu doručovací lhůty, a to dne 13.10.2010, kdy tuto skutečnost nemohl Magistrát města Chomutova nijak ovlivnit či zaregistrovat. Naopak měl žalobce ve vlastním zájmu ohlásit změnu adresy trvalého pobytu, protože věděl o probíhajícím správním řízení. Toto vyplývá i ze skutečnosti, že dne 20.9.2010 převzal do vlastních rukou předvolání k ústnímu jednání o přestupku adresovanému na adresu „X“, k tomuto jednání se však nedostavil. Dle ustanovení § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu pozbývá řidič řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým mu byl soudem uložen trest nebo příslušným správním orgánem uložena sankce zákazu činnosti. Ke spáchání tohoto přestupku není třeba úmyslného zavinění. Žalovaný dále konstatoval, že ze strany žalobce nebyla využita ani možnost ustanovit zmocněnce pro doručování, a to podle § 20 odst. 2 správního řádu. Zásilka obsahující rozhodnutí Magistrátu města Chomutova ze dne 5.10.2010 byla odesílána v souladu s ustanoveními správního řádu a v daném případě byla správně použita fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu, a toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 3.11.2010.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy s.ř.s, která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí (§ 72 odst. 1 věty první s.ř.s.). Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které je povinen zkoumat bez

návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s.ř.s., avšak takové nedostatky nebyly v projednávané věci zjištěny.

Soud po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu postoupeného žalovaným vyplývají následující podstatné skutečnosti. Na základě oznámení o přestupku Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, odbor služby dopravní policie, dálniční oddělení Řehlovice, ze dne 14.10.2011, KRPU-117321-1/PR-2011-040040-FT, bylo správním orgánem I. stupně zahájeno se žalobcem přestupkové řízení o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu. Žalobce do protokolu o ústním jednání ze dne 12.12.2011 uvedl, že rozhodnutí Magistrátu města Chomutova, kterým mu bylo odňato řidičské oprávnění nikdy neobdržel. V době, kdy mu bylo doručováno, se již na adrese „X“, nezdržoval. Od dne 13.10.2010 je jeho adresa „X“. Na podporu svého tvrzení přiložil výpis z údajů informačního systému Městského úřadu Kadaň ze dne 12.12.2011 ze kterého vyplývá, že počátek trvalého pobytu ve městě „X“ je od dne 13.10.2010. Součástí spisu je i rozhodnutí Magistrátu města Chomutova, odbor dopravních a správních činností, ze dne 5.10.2010 (vypraveno dne 7.10.2010), č.j. MMCH/70866/1604/2010/ODaSČ/Šp, kterým byl mimo jiné žalobci uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce trvání 12 měsíců s účinností od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, toto rozhodnutí podle doložky právní moci nabylo právní moci dne 3.11.2010. Dále je součástí spisu i kopie doručenky uvedeného rozhodnutí Magistrátu města Chomutova z níž je patrné, že doručující orgán ponechal na adrese R. M., „X“, dne 8.10.2010 výzvu a poučení a zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 8.10.2010. Dále je ovšem uvedeno i převzetí zásilky dne 13.10.2010 s paraťou. Vedle toho je ve spise i kopie druhé doručenky k tomuto rozhodnutí na adresu R. M., „X“, přičemž k převzetí zásilky došlo dne 14.10.2011. Součástí správního spisu je i výpis z evidenční karty řidiče ze dne 30.12.2011, ve kterém je uveden zákaz řízení motorových vozidel od dne 3.11.2010.

Podle § 20 odst. 1 správního řádu fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastížena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

Podle § 23 odst. 1 správního řádu nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížena a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.

Podle § 23 odst. 4 správního řádu adresát se vyzve vložением oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

Podle § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.

Podle § 73 odst. 1 správního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání.

Podle § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu držitel řidičského oprávnění pozbývá řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým mu byl soudem uložen trest nebo příslušným správním úřadem uložena sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel.

Na základě shora uvedeného skutkového stavu zachyceného ve správním spise a po jeho subsumování pod shora uvedenou právní úpravu, dospěl soud k závěru, že Magistrát města Chomutova postupoval správně, když dne 7.10.2010 vypravoval své rozhodnutí, jímž uložil žalobci zákaz činnosti, na adresu „X“. Žalobce nesdělil tomuto správnímu orgánu adresu pro doručování, a tak byl správní orgán povinen doručovat žalobci podle § 20 odst. 1 správního řádu na adresu trvalého pobytu zanesenou v evidenci obyvatel, kterou byla až do dne 12.10.2010 včetně, adresa „X“. Stěžejní žalobní námitku tak považuje soud za vyvrácenou. Soud však nemohl pominout, že na doručence k tomuto rozhodnutí je uvedeno i převzetí adresátem dne 13.10.2010. Tato skutečnost, nijak žalobcem nerozporovaná, přičemž žalobce ani nenamítl nemožnost seznámit se s tímto podkladem, je v dané věci stěžejní pro nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí. Podle § 83 odst. 1 správního řádu počala běžet od dne 13.10.2010 lhůta k odvolání, která marně uběhla dne 28.10.2010 a v souladu s ustanovením § 73 odst. 1 správního řádu nabylo rozhodnutí Magistrátu města Chomutov dne 29.10.2010 právní moci, a v tento den podle § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu pozbyl žalobce řidičské oprávnění. Zákaz činnosti žalobce tak uplynul podle tohoto rozhodnutí dne 29.10.2011. V pořadí druhé doručení dne 14.10.2011 nemá na nabytí právní moci rozhodnutí vliv. Ačkoliv tedy soud dospěl k odlišnému závěru o nabytí právní moci rozhodnutí Magistrátu města Chomutova ze dne 5.10.2010 a tím i k běhu zákazu činnosti, nemá to na posouzení dané věci vliv, protože i tomto případě spáchal žalobce protiprávní jednání v době, kdy měl uložen zákaz činnosti.

Žalobce ve své žalobě mimo jiné pouze obecně namítl, že mu rozhodnutí Magistrátu města Chomutova nebylo doručeno přičemž se soustředil na určení doručovací adresy, toto obecné tvrzení neobstojí v kontrapozici proti shora uvedené doručence, která potvrzuje doručení předmětného rozhodnutí. Další žalobní námitky uplatněny nebyly a soud, jak vyplývá již ze shora uvedeného, nemůže přihlížet k nenamítaným vadám, pokud nebrání přezkoumatelnosti rozhodnutí, přičemž takové vady soud neshledal.

Soud uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 12.3.2013

JUDr. Petr Černý, Ph.D.
samosoudce